

Karta Praktycznego Stosowania

Klimasil 1908

buforująca wilgotność powłoka na bazie wapniowo-krzemianowej, o dobrych właściwościach wypełniających, hipoalergiczna, gotowa do użycia, matowa, odporna na działanie warunków atmosferycznych, do stosowania wewnątrz i na zewnątrz

System barw

Zakres zastosowania

Do tworzenia wysoce alkalicznych, buforujących wilgotność wykończeń powierzchni wewnątrz. Doskonała do stosowania w pomieszczeniach narażonych na silne działanie wilgoci, np. w kuchniach, łazienkach itp. Sprawdza się również jako dekoracyjna, hipoalergiczna powłoka w pomieszczeniach o szczególnych wymogach, takich jak przedszkola, hotele lub prywatne obiekty mieszkalne. Ponadto jako wypełniająca powłoka strukturalna do stosowania na zewnątrz, na podłożach mineralnych, zdolnych do krzemianowania, np. tynkach, ścianach z piaskowca wapnistego, betonie komórkowym, powłokach farb silikatowych itp.

Właściwości

- bez konserwantów, rozpuszczalników i plastyfikatorów, produkt niskoemisyjny
- spełnia wymogi niemieckiej komisji zajmującej się oceną wpływu substancji budowlanych na zdrowie (AgBB)
- wolna od substancji powodujących fogging (łapanie kurzu z powietrza)
- dyspersyjna powłoka silikatowa, wypełniona kwarcem zgodna z DIN 18363
- wysoce paroprzepuszczalna, odpowiada klasie I wg DIN EN ISO 7783
- jako warstwa nawierzchniowa w systemie KlimAir zapobiega rozwojowi pleśni i grzybów
- o łagodnym zapachu
- możliwość nadawania struktur
- gotowa do użycia
- łączy się z podłożem pod wpływem krzemianowania
- buforująca i regulująca wilgotność wewnątrz
- dodatkowo z możliwością aplikacji kolejnych powłok i/lub do stosowania jako warstwa nawierzchniowa oraz jako podkład pod inne techniki aranżacyjne

Opis produktu

Kolory 0095 biały
Możliwość zabarwienia na jasne kolory w systemie barwienia Brillux.

Produkt bazowy Szkło wodne potasowe ze stabilizatorami organicznymi

Opis produktu

Udział organiczny	< 5% , zgodnie z normą DIN 18363, 2.4.1.1
Gęstość	ok. 1,65 g/cm ³
Odczyn pH	ok. 11
Klasyfikacja zgodnie z EN 13300	odporność na szorowanie na mokro: klasa R 3 współczynnik kontrastu: klasa H ₁₀ 1 (przy 7 m ² /l) stopień połysku: głęboki mat G4 maksymalna wielkość ziaren: grube S3
Reakcja na ogień	A2 – s1, d0 zgodnie z DIN EN 13501-1 („nichtbrennbar”, niepalna), zgodnie z raportem klasyfikacji nr 230011570-3 W systemie z masą szpachlową Briplast zgodnie z raportem klasyfikacji nr 230010838-3.
Opakowania	0095 biały: 25 kg System barwienia: 25 kg

Stosowanie

Rozcieńczenie	Produkt gotowy do aplikacji. W razie potrzeby rozcieńczyć niewielką ilością wody.
Barwienie	Możliwość barwienia z wykorzystaniem Voll- und Abtönfarbe 951, maksymalnie do 10%. Zwrócić uwagę na wysychanie w kolorze jaśniejszym.
Kompatybilność	Do mieszania wyłącznie z materiałami tego samego rodzaju wyszczególnionymi w niniejszej karcie praktycznego stosowania. Większe ilości dodawanych materiałów mają wpływ na właściwości produktu, np. stabilność czy siłę krycia.
Aplikacja	Przed aplikacją dobrze rozmieszać Klimasil 1908 przy pomocy silnego mieszalnika (min. 900 W) z prawostronnym ruchem mieszadła (do tynków). W zależności od pożądanego efektu powierzchniowego materiał można aplikować za pomocą wygładzającej kielni ozdobnej 1155, uniwersalnego wałka malarskiego 1102, szczotką do sufitów lub metodą natryskową. Przestrzegać informacji dotyczących aplikacji metodą natrysku zawartych w tabeli „Dane dotyczące natrysku”.
Struktura zacierana, wewnątrz/na zewnątrz	Natychmiast po zakończeniu aplikacji w zależności od żądanej struktury powierzchnię można poddać dodatkowej nieregularnej strukturyzacji za pomocą szerokiego pędzla płaskiego 1210 lub owalnej szczotki malarskiej 1175.

Drobna struktura, wewnątrz

W celu uzyskania powierzchni wygładzonej pacą filcową wewnątrz należy zaaplikować Klimasil 1908 za pomocą wygładzającej kielni ozdobnej 1155 na grubość ziarna, a następnie zatrzeć za pomocą pacy wygładzającej z tworzywa sztucznego 3791 lub ofilcować za pomocą pacy kauczukowej 1099. Aby uniknąć widocznych łączeń, nakładać tynk metodą „mokre na mokre”. W szczególności w przypadku większych powierzchni zalecamy zapewnienie wystarczającej liczby pracowników. Aplikację materiału i strukturyzację powierzchni ścian wewnątrz należy przeprowadzać pasami metodą „mokre na mokre”. Poszczególne pasy materiału należy nakładać ukośnie i obłokowo w taki sposób, aby lekko na siebie zachodziły. Wybór szerokości pasów zależy od warunków w danym obiekcie. W przypadku pomieszczeń o wysokości 2,50 m dobrze sprawdza się szerokość pasa ok. 0,80 m. W celu wykonania powłoki wewnętrznej o właściwościach regulacji i buforowania wilgotności, konieczna jest aplikacja dwóch warstw. W tym celu po aplikacji pierwszej warstwy wygładzić powierzchnię za pomocą szerokiego pędzla płaskiego 1210. Unikać dużych różnic poziomów oraz większych grubości warstw, w przeciwnym razie na powierzchni mogą powstać rysy.

Na betonie komórkowym, na zewnątrz

Aplikację pierwszej warstwy Klimasil 1908 na betonie komórkowym wykonać jako warstwę uszczelniającą za pomocą szczotki do sufitów, wcierając materiał w pory podłoża. Warstwę nawierzchniową można wykonać za pomocą szczotki do sufitów lub wałka do farby. W zależności od pożądanego efektu powierzchni można poddać dodatkowej obróbce za pomocą wałka strukturalnego z gąbki w jednym kierunku (struktura gradientowa) bez widocznych łączeń. W przypadku aplikacji maszynowej nałożyć Klimasil 1908 na podłoże za pomocą odpowiedniego podajnika ślimakowego, a następnie wetrzeć materiał w pory. Warstwę nawierzchniową zaaplikowaną metodą natryskową należy również poddać strukturyzacji bez widocznych łączeń.

Wydajność

Ok. 800 g/m² na przejście przy aplikacji kielnią. W przypadku aplikacji pierwszej warstwy na beton komórkowy należy uwzględnić minimalne zużycie łącznie 1800 g/m² (warstwa gruntująca i nawierzchniowa). Dokładne wartości zużycia można ustalić, wykonując próbkę na danym obiekcie.

Temperatura aplikacji

Nie stosować w temperaturach powietrza i obiektu poniżej +8°C i powyżej +25°C, również w czasie wiązania. Nie stosować w bezpośrednim nasłonecznieniu.

Czyszczenie narzędzi

Czyścić wodą natychmiast po użyciu.

Dane dotyczące natrysku

Agregat natryskowy	Dysza	Ciśnienie powietrza	Ilość materiału (regulacja liczby obrotów)	Wydajność
za pomocą odpowiedniego podajnika ślimakowego, np. Wagner Plastcoat	4 mm	2,5 bara	Stopień 1,5	ok. 1,0-1,4 kg/m ²

Schnięcie (+20 °C, 65 % wilg. wzgl.)

Gotowa do dalszej obróbki po ok. 12 godzinach. Zakończenie procesu krzemianowania po upływie kilku dni. W przypadku niższych temperatur i/lub większej wilgotności powietrza należy uwzględnić dłuższy czas schnięcia.

Przechowywanie

W chłodnym miejscu; chronić przed mrozem. Szczelnie zamykać napoczęte opakowania.

Deklaracja

Wskazówka	Nie wdychać mgielki natryskowej.
Kod produktu	BSW10 Przestrzegać danych zawartych w aktualnej karcie charakterystyki.

Przebieg pra

Wstępne przygotowanie podłoża	Podłoże musi być równe, zwarte, suche, czyste, nośne i wolne od wykwitów, warstw o spieczonej strukturze, substancji antyadhezyjnych, substancji powodujących korozję oraz innych powłok pośrednich, osłabiających przyczepność. Istniejące powłoki należy zbadać pod względem zgodności chemicznej, nośności i przyczepności. Nienośne i nieodpowiednie powłoki usunąć i poddać utylizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dokładnie zmyć odwracalne, wrażliwe na wodę powłoki (np. farby klejowe). Stare nieuszkodzone powłoki farb olejnych i lakierów odtłuścić, dokładnie oszlifować powierzchnie i oczyścić. Całkowicie usunąć pokrycie ścian, włącznie z pozostałościami klejów i tapet. Miejsca naprawiane tynkiem fachowo fluatować. Powierzchnie pokryte glonami i grzybami na zewnątrz dokładnie wyczyścić, a następnie zaaplikować na nie preparat Universal-Desinfektionsmittel 542*. (*Z biocydów należy korzystać w bezpieczny sposób. Przed użyciem przeczytać etykietę i informacje o produkcie.) W razie potrzeby nałożyć na podłoże podkład gruntujący i/lub warstwę pośrednią. W razie potrzeby przed przystąpieniem do nakładania powłok, lekko wygładzić przygotowane powierzchnie, wykorzystując np. Briplast Silafill 1886 lub Briplast Teriofill 1883. Patrz także przepisy VOB część C, DIN 18363, ustęp 3.
--------------------------------------	--

System malarski wewnątrz

Podłoża	Warstwa gruntująca	Powłoka strukturalna ³⁾	Warstwa nawierzchniowa (opcjonalnie)
silnie chłonne podłoża, np. porowate, osypujące się tynki wewnętrzne (kategoria wytrzymałości na ściskanie CS I–CS IV) ¹⁾ , Briplast Silafill 1886	1-2x Fondosil 1903 po rozcieńczeniu wodą 1:1, metodą „mokre na wilgotne”	Klimasil 1908	w zależności od potrzeby Profisil 1906, Kalisil 1909 lub Vitasil 9009
podłoża o zwykłej chłonności, np. tynki wewnętrzne (kategoria wytrzymałości na ściskanie CS I–CS IV) ¹⁾ , beton	w razie potrzeby, 1–2x Fondosil 1903 po rozcieńczeniu wodą 1:1, metodą „mokre na wilgotne”		
tynk gipsowy (kategoria wytrzymałości na ściskanie B1–B7), płyty gipsowo-kartonowe, nieuszkodzone powłoki farb dyspersyjnych	Wand-Primer 3729 lub Wand-Primer grob 3728 ²⁾		
system malarski KlimAir z KlimAir Panel 1866 ⁴⁾	1–2x Fondosil 1903 metodą „mokre na wilgotne” i wodą w proporcji 1:1		

¹⁾ Minimalna wytrzymałość na ściskanie > 1,5 N/mm²

²⁾ Miękkie tynki gipsowe i gipsowe masy szpachlowe utwardzić uprzednio z wykorzystaniem Lacryl Tiefgrund 595.

³⁾ W celu uzyskania powłoki o właściwościach regulacji wilgoci konieczna jest aplikacja materiału w dwóch warstwach. W razie przebijania cieni z podłoża w przypadku aplikacji jednej warstwy konieczne jest wykonanie drugiej warstwy z wykorzystaniem Klimasil 1908 lub warstwy nawierzchniowej z wykorzystaniem Profisil 1906, Kalisil 1909 lub Vitasil 9009.

⁴⁾ W systemie KlimAir przestrzegać wskazówek dotyczących podłoża zawartych w kartach praktycznego stosowania KlimAir Panel 1866 oraz KlimAir Klebespachtel 1868.

System malarski na zewnątrz

Podłoża	Warstwa gruntująca	Warstwa pośrednia	Warstwa nawierzchniowa
niepowlekane podłoża o zwykłej lub słabej chłonności, np. nowe tynki (kategoria wytrzymałości na ściskanie CS I-CS IV) itp.	w razie potrzeby Fondosil 1903, po rozcieńczeniu wodą 1:1	Klimasil 1908	opcjonalnie 1-2x Klimasil 1908, Ultrasil HP 1901 lub Extrasil 1911
silnie lub nierównomiernie chłonne podłoża, np. osypujące się tynki (kategoria wytrzymałości na ściskanie CS I-CS IV), ściany z piaskowca wapnistego, chłonne nieuszkodzone powłoki mineralne itp.	2x Fondosil 1903 po rozcieńczeniu wodą 1:1		
niepowlekane płyty ściennie z betonu komórkowego ¹⁾	w razie potrzeby Fondosil 1903, po rozcieńczeniu wodą 1:1	Klimasil 1908 (ok. 800 g/m ²)	Klimasil 1908 (ok. 1000 g/m ²)

¹⁾ Mniejsze ubytki do maks. 5 mm głębokości w razie potrzeby naprawić za pomocą Briplast Teriofill 1883 lub odpowiedniego materiału tego samego typu zalecanego przez przemysł produkcji betonu komórkowego i po wystarczającym wyschnięciu zagruntować za pomocą Lacryl Tiefgrund 595.

Wskazówki

- Ostona powierzchni** Starannie zakryć otoczenie powlekanymi powierzchniami, w szczególności szkło, klinkier i kamienie naturalne.
- Przylegające do siebie powierzchnie** Na przylegających do siebie powierzchniach stosować materiał z jednej partii lub wymieszać wymaganą ilość materiału.
- Malowanie elewacji** Powierzchnie elewacji należy malować sprawnie i pokrywać dostateczną warstwą produktu.
- Kolorowe wersje na betonie komórkowym** Kolorowe powłoki na betonie komórkowym wykonywać z uwzględnieniem współczynnika refleksyjności ≥ 30 .
- Powłoki na tynkach gipsowych** W przypadku tynków gipsowych o wysokiej chłonności nie zawsze można uzyskać wystarczające utwardzenie. W celu dokonania miarodajnej oceny zalecamy sprawdzenie kompletnej struktury powłok w ramach próby odrywania taśmy klejącej (wykonywanej za pomocą np. krepowanej taśmy precyzyjnej Tesa, złota 4334). Ewentualnie należy wykonać gruntowanie z wykorzystaniem środka głęboko gruntującego.
- Nakładanie powłok maskujących mikrorysy na płyty gipsowo-kartonowe** Powłoki kryjące mikrorysy np. na płytach gipsowo-kartonowych, płytach gipsowo-włóknowych, zgodnie z VOB (znormalizowanymi warunkami zlecenia i wykonywania robót budowlanych) Część C, DIN 18363, Ustęp 3.2.1.2, można wykonać stosując zbrojenie obejmujące całą powierzchnię przy pomocy np. włókniny szklanej CreaGlas VG 1000 i włókniny Rapidvlies 1525.

Odbarwienia na płytach gipsowo-kartonowych	W przypadku ryzyka powstania przebarwień na surowych płytach gipsowo-kartonowych należy wykonać dodatkową powłokę izolacyjną. W zależności od warunków danego obiektu można w tym celu wykorzystać np. Aqualoma 202, Isogrund 924 lub CreaGlas 2K-PU-Finish 3471. Jako wymierny test sprawdza się wykonanie próbnej powłoki na kilku szerokościach płyt, obejmującej również fugi i miejsca szpachlowania.
Gipsowe masy szpachlowe na płytach gipsowo-kartonowych	Gipsowe masy szpachlowe zalecane przez producentów płyt gipsowo-kartonowych mogą wykazywać wyjątkową wrażliwość na działanie wilgoci, która może prowadzić do pęcznienia, tworzenia się pęcherzy, a nawet pęknięcia (patrz instrukcja „Szpachlowanie płyt gipsowo-kartonowych” wydana przez Federalny Związek ds. Przemysłu Gipsowego i Gipsowych Płyt Budowlanych). Dlatego też należy zagwarantować szybkie schnięcie dzięki zapewnieniu dostatecznej wentylacji i odpowiedniej temperatury.
Miejsca naprawy	Miejsca naprawy powierzchni mogą się słabiej lub mocniej odznaczać w zależności od warunków danego obiektu. Zgodnie z instrukcją BFS nr 25, punkt 4.2.2.1, ustęp e jest to nieuniknione.
Kompatybilność z materiałami uszczelniającymi	W przypadku nakładania powłok na materiały uszczelniające przeznaczone do malowania, np. akrylowe masy uszczelniające, ze względu na zwiększoną elastyczność mogą powstawać rysy w powłoce farby. Ponadto może dojść do odbarwień powłoki. Ze względu na dużą liczbę dostępnych na rynku systemów uszczelniania należy we własnym zakresie przeprowadzić próbkę powłoki pod kątem jej aplikacji i przyczepności.
Ochrona świeżej powłoki	Chronić świeżą powłokę przed wpływem wilgoci, np. deszczem, ale również przed szybkim wysychaniem, spowodowanym np. silnym wiatrem lub nasłonecznieniem. Nie nakładać na rozgrzane powierzchnie. W razie potrzeby korzystać z plandek ochronnych.
Nowe powierzchnie mineralne	Na nowe powierzchnie mineralne, zwłaszcza powłoki tynkowe, nakładać kolejne powłoki dopiero po odpowiednim związaniu i wyschnięciu materiału – najwcześniej po upływie 14 dni, a najlepiej po upływie 4 tygodni. Powłoki na Silikat-Putz HP należy nakładać również po wystarczającym związaniu materiału, w zależności od pogody po upływie ok. 5 dni. W zależności od pogody i pory roku proces schnięcia może się wydłużyć.
Beton komórkowy z rysami oraz powłoki nienośne	W przypadku aplikacji materiału na beton komórkowy z rysami lub powłoki nienośne nie można podać obowiązujących zasad tworzenia układu warstw. W razie pytań prosimy kontaktować się z doradcą firmy Brillux.
Dalsze dane	Należy przestrzegać wskazówek zawartych w kartach praktycznego stosowania poszczególnych produktów.

Niniejsza instrukcja techniczna bazuje na intensywnych pracach nad rozwojem produktów oraz na wieloletnim praktycznym doświadczeniu. Tłumaczenie odpowiada aktualnej wersji niemieckiej opracowanej z uwzględnieniem niemieckich ustaw, norm, przepisów i wytycznych. Jego treść nie świadczy o istnieniu jakiegokolwiek stosunku prawnego. Użytkownik/nabywca nie jest zwolniony z obowiązku kontrolowania naszych produktów we własnym zakresie pod kątem ich przydatności do planowanego zastosowania. W pozostałym zakresie odsyłamy do naszych Ogólnych warunków handlowych.

Z chwilą ukazania się nowego wydania niniejszej instrukcji technicznej dotychczasowe dane tracą ważność. Aktualna wersja jest dostępna w internecie.

Brillux Polska Sp. z o.o.
ul. Bronowicka 20
71-012 Szczecin
POLSKA
tel. +48 91 88157-00
faks +48 91 88157-15
info@brillux.pl
www.brillux.pl